

Яна и Сѣнце-то.

Отъ Струга.

Постигнала сѣ 'уба'а Яна,
Стигнала ми сѣ на день Велигденъ,
Кѣрстила ми сѣ на день Гюргевденъ,
Зазборвала ми на день Спасовденъ,
Ми за'одила на день Петровденъ.
Ми ѣ дочула Янина кума;
Тога ѣ рече Янина кума:
„Дегиди мори 'уба'а Яно!
Ясѣ ти сѣ молямъ, и ти нарѣчвамъ,
Да не излегнишъ денѣ безъ убрусь,
Денѣ безъ убрусь, поке безъ свѣща,
Дан' те догледать сѣнце'а майка,
Дан' те посвѣршитъ за ѣсно сѣнце.“
'Уба'а Яна кума не почу;
Тукъ ми излезе денѣ безъ убрусь,
Денѣ безъ убрусь, поке безъ свѣща.
Ми ѣ видела сѣнце'а майка,
Ми ѣ посвѣрши за ѣсно сѣнце,
Ми ѣ посвѣрши, и ми ѣ зеде.
'Уба'а Яна не ми зборвеше,
Не ми зборвала за три години.
Тога му велитъ сѣнце'а майка:
„Дегиди сѣнце, а ѣсно сѣнце!
'Уба'а Яна ни онѣмела;
Да оста'име 'уба'а Яна,
Да ѣ зе'име Дзвездоденица,
Дзвездоденица бѣргозборница.“
Ѣсно-но сѣнце майка почуло.
Ми ѣ посвѣрши Дзвездоденица,
Си ѣ посвѣрши, и си ѣ зеде,
'Уба'а Яна неми бегаше. *)

*) По друга: Нѣма нѣмачка, слепа слепачка;
Нѣма нѣмачка гуски ми паситъ
Гуски ми паситъ, патки ми ранитъ...